

Haderup Sogneraad. Deres Ønsker og Bøgøinger gaa ud paa at faa et rentefrit Statslaan paa 80,000 Kr. Grunden dertil er anført i Betænkningen, og det er sikkert og vist, at det er en meget trængende Kommune. Jeg siger næppe for meget, naar jeg siger, at det er den fattigste og uheldigst stillede Kommune i hele Landet. Da jeg havde Ordet for faa Dage siden, henledede jeg Folketingets Opmærksomhed paa denne Kommune, idet jeg hævdede, at de foreslaaede Baneanlæg dog i nogen Maade skulde komme den til Hjælp, og anlægges i Nærheden af den. Som anført er der en Gæld af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der hviler paa dette fattige Sogn, og enhver ved vel, at disse Egne have en skarp og mager Jordbund. Men det er kun den faste Gæld. Der er her ikke tænkt paa Vekselgælden, Købmandsgælden eller anden løs Gæld, og den er desværre ogsaa stor. Aarsagerne til disse sørgelige Forhold kunne være mange. Jeg skal blot nævne enkelte. Som det er omtalt i Betænkningen, have de 20 Mils Vej, og man kan tænke sig, at skønt det ikke er meget, der bliver forbedret ved disse Veje, udkræves der dog forholdsvis ret store Beløb dertil om Aaret. Mergel mangle de ogsaa og maa hente det ad disse daarlige og lange Veje, saa det næsten bliver umuligt at faa det tilført, men uden Mergel kan det ikke godt betale sig at dyrke saadanne Jorder. De have nok Værdier liggende i deres Moser, men, som enhver ved, og som det er anført i Betænkningen, have de 3—4 Mil til Station og Købstad, og Moserne ligge derfor hen unyttede og uden Værdi for dem. Nu kan det heller ikke nægtes, at paa Grund af senere Love ere de ogsaa blevne overbebyrdede en Del. Det gælder f. Eks. Sygekasseloven, der er falden haardt paa dem, da Kørselsudgifterne til langtfra liggende Læge paa disse daarlige Veje ere store, hvad der altsaa er en Byrde for Kommunekassen. Det samme gælder om Alderdomsforsørgelsesloven. Staten har jo en Plantage der i Feldborg, og der nedsatte sig for en Del Aar siden en Del Folk paa denne Hede for at søge Arbejde i Plantagerne. De fik saa en lille Hedeled af opdyrke, men, som jeg har nævnt, kan det ikke betale sig at opdyrke, naar man ikke kan faa Mergel, og de ere ogsaa nu saa forgældede, at mange af dem have maattet melde sig til Alderdomsunderstøttelse. Det ærede Udvalg mener ikke at kunne tage Hensyn til Andragerne i den Forstand, at de kunne opfylde deres Ønsker, men jeg vil alligevel bringe saavel Udvalget

som den ærede Ordfører, der henledede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa Sagen, en Tak, fordi de have foreslaaet den henvist til den højtærede Kirke- og Undervisningsministers Overvejelse. Det kan ikke nægtes, at ogsaa den ny Skoleordning for en Del falder tungt der, idet de nu ere nødsagede til at oprette dobbelt saa mange Skoler, som de have haft før. Hidtil have de nøjedes med beskedne og lejede Lokaler og have haft faa Lærere til billige Lønninger, men ifølge den ny Skolelov skulde de have Forbedringer deri. Jeg tror nu nok at turde sige, at baade en Lærer og en Skole kunde de have sparet, hvis de ikke havde haft disse mange tilflyttede Beboere, som nedsatte sig ved Statens Plantage. Dette saavel som det andet taler ogsaa for at komme dem til Hjælp. Derfor vil jeg indstændig bede den højtærede Minister om at tage disse Forhold i Betragtning, naar den Tid kommer, da der skal tages Bestemmelse om Uddelingen af den Sum, som er tilstaaet til fattige Kommuner, som ifølge Skoleloven skulde bygge ny Skoler. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil tage saa meget Hensyn til denne Kommune som muligt og give den et saa stort Tilskud som muligt. Dermed skal jeg anbefale dette Andragende til den højtærede Ministers Velvilje.

H. Jensen: Jeg vil ikke tale om Aarhus Teater, fordi jeg ikke kan finde nogen Forbindelse mellem Aarhus Teater og den Sag, som foreligger her. Hvis det ikke var saaledes, kunde jeg nok have Lyst til at sige noget derom, men jeg er bange for, at den højtærede Formand saa vil standse mig, og det vil jeg ikke udsætte mig for. Jeg vil kun gøre en Bemærkning i Anledning af den højtærede Ordførers Udtalelse om, at Korpersonalets Avancementsforhold godt kunde ordnes uden for Loven. Jeg vil dertil sige, at denne Sag vel ogsaa godt kunde ordnes paa Loven, og jeg vil kun fastslaa, at man ikke altid bruger den samme Fremgangsmaade over for de forskellige Samfundslag. Der har saaledes mange Gange i de senere Aar fra Jærnbaneanarbejderne foreligget Henstillinger til det høje Ting om at forbedre deres Løn paa forskellig Maade, men hver Gang ere disse Jærnbanefunktionærer blevne henviste til, at der sad en Kommission desangaaende, og at man derfor ikke kunde komme videre dermed. Forholdene ere jo ganske analoge. I Fjor har Udvalget henvist Korpersonalet til, at der var forelagt en Lov her i Salen,